

Abitat etiam gens quedam syrorū sub monte libani in prouincia phenicijs
 non longe abyrbe bibliensi. numerosa satis multitudinc. ad plia admodum
 edocta aptaqz. arcubus et sagittis vtens expedite. Hi maronite vocantur a
 quodam magistro suo heretico nomine *Maron*. qui vnam dūtaxat in xpo volūta-
 tem asserbat. et per consequens operationē secutus in hoc quendam antiochenum
 episcopū nomine machariū. huius heresis primū auctorem. qui in sexta synodo cō-
 stantinopolitana. cū suis cōplicitibz damnatus fuit etc. Hanc imitati heresim maro-
 nite. p quingentos fere annos tanqz heretici a consortio fidelū fuerūt exclusi. S3
 tandem diuina inspiratione redeñtes ad cor et errasse pfitentes. heresi abiurata. in
 manus *Emerici* cuiusdam antiocheni patriarche. romane ecclesie obedientia facta
 sunt adnumerati. et ad vnitatem catholice fidei reuersi. Unde cū omnes aliq orienta-
 les episcopi et plati maiores aliarū nationū. anulīs et mitris pontificalibz non vtan-
 tur nec baculos gestent pastorales. nec vsū habeant cāpanarū. maronite his omni-
 bus vtuntur vt nos. in diuinis officijs et sacramētis ministrandis nobis pformes.
 Unde et eorum patriarcha generali interfuit concilio rome sub *Innocentio* tercio
 celebrato. Hi maronite non morantur *Jerosolimīs* continue. sed sepius illuc ex de-
 uotione veniūt peregrinatum ad quasdam solennitates. nec propriū habent idio-
 ma. sed vel caldaica vel sarracenicā lingua vtuntur.

Sequitur disputatio quedam necessaria ad predicta.

Eterū ne occasione istarum quas narrauimus sectarum aut legū. aut alio
 quolibet motuo quispiam in eum labatur errorem. vt credat vnūquēqz
 in sua fide lege vel secta posse saluari. dum mō credat eam esse bonam et deo
 placere quod facit. et dum ppter deum facit quicquid facit necessariū. opereqz
 precii ducti. contra errorem illū tam perniciosum. tanqz pestilentem. q̄ doctores aīe
 nos tradiderūt. disputādo annectere. quatenus mortifero toxico ne a quoqz incaute
 insinatur salubre remediū quo ad in nobis est debita prouidētia aponamus. Cō-
 stat nimirū et indubitātū apud omnes xpīcolas extat. quia vna est fides. vnus dñs.
 vnū baptisma. apostolo teste. Dicitur autē fides verayna dūtaxat q̄ et id de quo prin-
 cipaliter est fides vnū sit. deus videlicet. apud quē non est transmutatio. nec vicissi-
 tudinis obumbratio. Atqz etiam ratio formalis omnū credendorū vna sit et eadē ve-
 ritas scz prima. cui fides principaliter innitit. Ip̄aqz fides lumen sit desuper infu-
 sum. et non sit a probabilitate rerū que credūtur. Unde nec scdm diuersitatē rerū cre-
 dendarum ip̄am fidē diuersificari oportet. Porro et sola ipsa fides xpīana vera ē. qd
 multipharie multisqz modis ostendi posset. tum videlicet miraculoz plurimoz cō-
 firmatione. tū testiū omnū maioz multitudinc exceptione. tū q̄ reuelatōnes et p̄phē-
 tias certissimas habet. tū etiam q̄ nō nisi de deo dignissima sentit. tum q̄ nihilomi-
 nus etiam de homine probabiliora et credit et tenet q̄ ve magis creaturam deceat ratio-
 nalem. tū postremo p̄ successum quē populus iste habuit. qui hanc fidē suscepit. dū
 scdm eam vixit. et deiectionē eiusdem dum fidem hanc deseruit. et scdm eam nō vixit
 Sed his omnibz p̄suppositis vnitatem scz et veritate fidei nostre xpīane. atqz ob id in
 p̄sentiarū pretermisissis facile esset pessimo huc obuiare errori. Nulla nanqz fide deo
 creditur p̄ter hanc. et nulla ē alia digna hoc nomine p̄ter ip̄am. nullaqz alia honora-
 tur deus nisi hac. nec vlla est virtus p̄ter ipsam. Nam et ip̄a sola fundamentū est et ca-
 put omnis religionis in vita ista sicut eius opatō prima est in dei opibz et obsequiū
 eius primū in dei honorificētia et cultu. quēadmodū et intellectus primus ē inter ani-
 me vires nobiliores. cuius est p̄fectio ip̄a vera fides. Ex quo sequatur necesse est. q̄
 omnibz alijs credulitatibz et deo non seruitur imo contumeliose sunt ei. Unde et cō-
 stat nullam aliam credulitatē fidei nomine fore dignam. Vñ aut potissimū et ex quo
 fundamēto dictus error p̄cesserit videam? vt sic ipso eliso fundamēto. omnis desup
 extructa edificatio penitus ruat. Dicit igitur erroris vna et p̄cipua hec esse causa vi-
 detur. q̄ multos et agitat atqz pfundit. numerosa. s. multitudo damnandozū et pauci-
 tas saluandozū. Unde et multi inquirūt quare tam paucos elegerit dei misericordia

ad salutem. tam multos vero deseruerit in perditionem. maxime cum pronior credatur ad saluandum q̄ ad damnandū. vel non minor saltē sit eius misericordia ad miserendum et ignoscendum. q̄ eius iusticia ad vindicandū et puniendū. Ex hoc concludere volentes q̄ credendū sit pro diuine misericordie et bonitatis infinitate z immensitate vnūquēq̄ in sua fide lege vel secta posse saluari. dūmodo credat eā esse bonam et deo placere quod facit etc. vt supra.

Præterea arguūt presumptuosum videri q̄ pauci xp̄iani se solos arbitrentur saluandos. tota residua multitudine. videlicet maloz xp̄ianoꝝ qui multo plures sunt q̄ boni. deinde iudeoz sarracenoꝝ atq̄ paganoꝝ in perditionem derelicta. Qualiter ergo alit̄ implebitur domus dei celestis tanta paucitate electoz. cū infernus qui longe minor est capere sufficiat de omnibz tantā multitudinem damnatoꝝ. An videtur conueniens regi regū et domino seculoꝝ. vt plures habeat vinc̄tos. plures patibulis affixos. traditofq̄ tormentis q̄ sibi famulantes et subditos. An potest misericordia dei cuius non est numerus nec mensura. tantam sustinere carnificiam tormentoz. vel ad quid inquit̄ tantam multitudinem damnandozum creauit deus. Et si creauit eos in perditionem et mortem. An id conueniat diuinitis bonitatis eius et immensitati misericordie sue. eos creasse quos vtiq̄ saluare poterat et flammis infernalibz depascendos derelinquere. De his autem qui pro eo faciūt quicq̄ faciūt. credentes se obsequiū eidē prestare in eis. q̄uis male. ignoranter tamē faciūt. quid erit. Et potissimū de his qui pro deo siue p̄pter deū omne genus supplicioꝝ non solum patienter. sed etiam gaudenter p̄ferūt. sicut de multis hereticis sepe audimus et ip̄i etiā videre possemus. quia ignem et alia tormenta sponte et letanter subeūt. vtiq̄ propter deum se omnia sufferre dicentes. et ita in corde sicut credimus habentes.

Incipiētes igitur dicamus q̄ error iste multis hominibus damnabilis est et causa damnationis. Si enim volens ambulare corporaliter nollet preuidere vie ip̄ius discrimina. aut offendicula. aut alia precipitia que oculis corporis videri et non videri possunt. sed magis clausis oculis aut a via auersis. vellet incedere. quicq̄ ei mali id est offensionis vel casus eueniret iustissime ip̄i imputari posset. Poterat em̄ per se huiusmodi pericula declinare. In eo ergo qui p̄ semetip̄m imminencia sibi mala in huiusmodi via et nosse et vitare potuit. rectissime dicit. vt sibi ea imputet si in illa incidit. et ista est cōmunis omnū animoz conceptio.

Eodem modo si quis ire voluerit ad locum aliquē ignozans que ducat ad illum. presto aut̄ habeat qui viam ei ostendat. et tamē nec ducatur itineris nec vie ostentorem q̄rit aut petit si errat ei merito error iste est imputandus. Et hāc p̄positionem cuiuslibet animus p̄bat auditam. Similiter immo fortius multo in via moruz se habere necesse ē. q̄ in via corporali. quanto magis et p̄prio visu sp̄iali et alieno: sunt precauenda picula sp̄ialia q̄ tp̄alia. Qui igitur nō p̄prio sensu vbi eis sup̄petit nec alieno vbi eis paratus ē quis consulere. picula sp̄ialia declinare nolunt. merito eis imputabitur cum inciderint in ea.

Amplius si videris aliū errare in via ista visibili. teneris eū ab errore illo auertere et a piculis q̄ ei imminere cernis eidē precauere. multo magis et in via moruz. Longe autē amplius teneris tibi cōsulere q̄ aliū quanto magis tibi debitor es in h̄mōi q̄ aliū. Ex his ergo manifestū est. qz negligentia ista. q̄rendi. s. viam veritatis et salutis. negligentia ē culpabilis et damnatōe dignissima. In his ergo q̄ p̄prio sensu ingenioq̄ et industria. discrimina sp̄ialia precauere et p̄uidere potuerunt siue ex scripturis siue ex doctrina siue ex miraculis siue ex omnibz. iustissima ē damnatio erroris talis. et ignorans huiusmodi. merito vt apostolus dicit ignorabit. Tales sunt q̄ nolūt intelligere vt bene agant. Si q̄s aut̄ q̄rat de illo qui doctores vel p̄dicatores inuenit p̄trarios videlicet vnū fidelē et aliū infidelē siue hereticū nec sufficit ex p̄prio sensu aut dictis eoz. aut vita discernere cui eozū magis credere debeat. An deus req̄rat ab illo vt diuinet fidē. hic p̄culdubio qz nō habet de hūana rōne qd̄ faciat. diuinū auxilium debet implorare. vt Augustinus dicit. ac tota instātia dep̄cari. vt illuminator: aiarū

deus viam veritatis ei ostendat et applicet cor eius et intellectum ei p̄ti contradictio-
nis que vera est et sibi accepta. Die autem credendum est de dei misericordia quia sic
pulsanti aperiet et q̄ (nisi negligentia querende veritatis aut alia culpa obsistat) cor
eius auertat deus ne consentiat errori impietatis.

Idem sciendū est in illo casu si videlicet seductor aliquis sub p̄textu catholici
doctoris si mplici alicui et indocto. errorem aliquem impietatis p̄dicet. qz de^o cor ei^o
auertat ne illi credat. nisi hoc vel negligentia eius vel alia culpa impediatur. Custodit
em̄ deus diligentes se ait psalmista et sapiens in p̄verbis. Custodiet iustoz salutem
et proteget gradients simpliciter. Dicimus etiā quia cū intellectus humanus crea-
tus sit ad inquirendam et cognoscendam veritatem salutarem. maxime de hoc debz
esse sollicitus atqz studiosus. quare. quia negligentia eius in hoc atqz desidia maxi-
me culpabilis est atqz damnabilis.

Amplius vnusquisqz ad actum et finem proprium expeditior ē atqz facilior. q̄ ad
aliquem aliū vt de se patet. Manifestum est autē quia virtus nostra intellectiua. ad
querendum et inueniendum deum. quantū hoc requiritur et expedit facilior est. q̄ ad
querendum aut inueniendū aliquid aliud. maxime cum presto sit deus semper ad-
iuuare conantes ad se. et appropinquare appropinquatibz sibi.

Considera igitur ista q̄ diximus et videbis omnes errātes in via veritatis et igno-
rantes. eadem culpa errare et dānabiliter ignorare. Nullū est em̄ inuenire in eis q̄ nō
sit negligens inuestigando per semetipsum salutarem veritatem aut inquirendo ab
alijs. aut diuinū auxiliū implorando. aut in faciendo veritatem. Qui em̄ negligit fa-
cere bonū quod esse faciendū nouit. meretur non accipere noticiā id faciendū quod
nondū nouit. De vnoquoqz em̄ est sperandū q̄ si talento intellectus tota diligentia
bene negociatus fuerit in quibz per se potuit q̄ multiplicetur ei vel adaugeat vt etiā
diuine reuelationis seu inspirationis munere capiat ampliora. ad que per intellectū
propriū pertinere non valebat. vel etiam q̄ p̄dicetur ei doctrina salutaris. vt ma-
nifeste patet in cornelio illo centurione viro gentili sed religioso actimente deum. ad
quem missus beatus petrus fuit. et ipm cum familia ad fidem xp̄i conuertit. vt ha-
betur Actū. x. capitulo. Dicimus ergo quia si aliquis esset seorsum ab hominibus
et velle negociari diligenter talento intellectus sui ex consideratione visibilitū faci-
le ē ei inuenire creatorē et multa alia de ip̄o cognoscere. ipm videlicet esse honorandū. di-
ligendū. adorandū et h̄mōi. Et si inuentis bñ negociaret. adderet ei deus alia vel per
inspirationē. vel p̄ doctrinā et p̄dicationē quā ip̄e met ei pcuraret. Omnino em̄ credē-
dū ē deū neminē velle deserere q̄ ei diligenter studet adherere. Jam satisfactū esse tibi
credimus de om̄i adulto errāte errore impietatis. qz iusta ē eius damnatio. Decla-
rauimus autē euidētus hoc et dicamus. qz sicut libere voluntatis ē vt se auertat ab om̄i
male volito et vt p̄ osensum se nō inclinēt in illud. Ita et intellectus ip̄ius ē. vt se auer-
tat ab omni male credito et vt nō assentiat illi. et hoc vel ex proprio lumine ē ei possibi-
le vel ex alieno. Ex proprio. id ē proprie inuestigationis. ex alieno id ē diuine reuelationis
Sicut ergo libera voluntas dānabiliter assentit in male volitū. sic hūanus intelle-
ctus dānabiliter assentit in male creditū. quare tenet vel ip̄e se corrigere vel corre-
ctionē suā p̄ aliquā viā q̄ diximus pcurare. Preterea nō minus tenet deo in suis
opationibz intellectus hūanus q̄ affectus. nūq̄ aut licet affectui amare p̄trariū deo
vel his q̄ dei sunt. similiter nūq̄ licet ei nō amare deū vel ea q̄ dei sunt. ergo similiter
nec intellectui vnq̄ licebit nō credere deū vel ea q̄ dei sunt et c. Nō em̄ ē nō amare in
affectu. hoc ē nō credere siue nō cognoscere in intellectu. Vñ apparet intellectui pos-
tam esse legē et limites in opationibz suis et limitatū ei esse qd credere vel discredere. vt
iterū nō credere aut ignorare liceat. Et itez ignorantia interdū esse dānabile vide-
licet in q̄busdā hoīm ignoratis. sicut et credulitate quorūdā dānabile esse et impiā.
et neutram excusare a tota damnatione eos quos inuoluerint. fortassis aut excusat a
tanto. Non em̄ tanto peccare videtur qui erranter vel ignoranter male agit quantū
ille qui scienter contra conscientiam facit.

Igitur ut in summa dicamus. illud nobis potius videtur diuine consonū pietati. ut ubi inuincibilis est ignorantia. quod est ubi homo nō habet de humana rōne quid faciat ibi imploret diuinū auxiliū. et non temere se precipitet. Ibi em̄ totū p̄tinet ad deum facere. ubi non habet homo quid de se faciat. verbigratia. Si in eam figuram vel formā se transformaret lucifer. in qua nihil posset apparere homini p̄ qd̄ non videret xp̄us. nec aliquid p̄ qd̄ dinosci valeat non esse xp̄us. solius dei est custodire hominē. nec aliquid ibi relictū est homini nisi diuinū auxiliū implorare. nec dubiū quin presto sit auxiliator deus inuocantibz eū. nisi culpa eoz obstiterit.

Quā autē querūt de multitudine damnatorū ad quid deus eā creauerit. certū est quā ex diuinitis bonitatis sue eam creauit. et quā multa bona magnifica eis cōtulit. Penas vero vel tormenta nisi meritas atq; iustissimas nulli vnq; intulit nec inferet. vñ manifestū est quā iusticia dei causa ē efficiens damnationis eoz. qua nulla iustior excogitare potest. mala vero merita eoz causa sunt quasi materialis p̄ditionis eoz. quibus iustissimo iudicio et laudanda in omnibz iusticia. damnatio illa eis redditur.

Quā autē tam multi sunt q̄ damnantur. et tam pauci q̄ saluantur. et in naturalibz et in moralibz expressam similitudinē inuenies. Viliōz em̄ et ignobiliū maior semper est multitudo q̄ p̄ciosoz atq; nobiliū. ut ferri et plumbi q̄ auri et argenti. et lapidū ignobiliū q̄ gemmarū. similiter quercū q̄ cedroz aut palmarū. Eodē modo stultoz hominū q̄ sapientū. et maloꝝ q̄ bonoꝝ. Nam stultoz infinitus ē numerus. inquit sapiens. Vides etiam quā in tanta multitudine hominū. paucos ex eis deus reges et principes et tam modicorū tanq; ignobiliū regnoꝝ ut sunt tempalia. Quāto fortius ergo mirari non debes si paucis largitur p̄clara ac nobilissima regna celestia. Amplius cum tam raros videas qui regna celoꝝ apperent vel curent. tam multos autem qui ab eis se auertūt et p̄traria sectant. p̄pter quid miraris si tam pauci pueniant tam multi non pueniant ad ea. Amplius si videres de centū p̄tibz generis hūani nonagintanouem totis studijs ac viribz currentes per viam q̄ ducit ad mortem. Paucos vero econtrario currere p̄ viam q̄ ducit ad vitam. nō miraris si magna illa multitudo tota adueniat in mortē. et sola alia paucitas ad vitā. Sic et hic considera tantam multitudinē p̄ditoꝝ et videbis eam festinantē ad mortē. econtrario vero paucitatem electoꝝ festinantē ad vitam. Quid ergo mirū est si vnusquisq; hominū ad finem pueniat ad quē totis studijs ac viribus contendit. Multitudo namq; p̄ditoꝝ hominū in via vite istius et vitam fugit eternam et in mortē se precipitat. et in stagnū ignis et sulphuris se deijcit. et in abyssum eternarū flaminarū se demergit. Igit̄ quā in baratrum infernale quisq; cadit de pōdere est proprie iniquitatis. quā vero sursum ad sublime beatitudinis aliqui trahūtur de virtute est omnipotentis diuine bonitatis.

Igitur in eo quod deus tantam creauit hominū multitudinē quā p̄uidebat esse dānamandam mirari debes diuinitas bonitatis sue. quā tali multitudini tot et tanta bona dedit. cū tamē p̄videret eos ingratos futuros. Sed et p̄uersitatem hominū ipoz mirare quod largitorē omnīū bonoꝝ donis suis impugnat. Sicq; dei misericordiā cogita. ut et iusticie eius memineris. que illos quos misericordia creat pascit. regit et conseruat. ingratos de acceptis beneficijs merito damnat. Et quid mirū si iusticia peccatoꝝ reddit quod meruerūt. Non miraris quod sol calefacit et ignis illuminat et misericordia dei homini beneficia multa tribuit ergo nec mireris si iusticia eius punit eos qui sibi sunt rebelles. Nō miraris si quod quis seminauerit hoc et metet. ergo nec mirum si peccator metet quod seminauit. Vñ Ecclesiastici. vij. legitur. Noli facere mala et non te apprehendent. Et iterū. Nō semines mala in sulcis iniusticie et nō metes ea in sepulchro. Et apostolus. Gala. vi. Que seminauerit homo hec et metet. Si boni sumus nō infructuose. si mali. nō impune. Ecclesiastici. xv. Deus ab initio cōstituit hominē rectū et reliquit eū in manu p̄siliū sui. Apposuit ei aquā et ignē ut ad quod vellet porrigeret manū. Ante hominem vita et mors bonū et malū. quod placuerit dabitur illi. Ut quid inquit sustinet diuina bonitas tantam stragem hominū quos creauit. An delectat

eum carnificia tormentorū inferaliū rē. Respondemus q̄ p̄prie nihil extra ip̄m eū
delectat. r̄ q̄ placent ei tormenta malozum tum quia bona sunt. vt pote eius creature
tum propter pulchritudinem iusticie que in eis inestimabiliter r̄ mirāda est r̄ laudā-
da. q̄ tanto delectabilius intuebuntur sancti in patria q̄ hic. quanto maior erit eis
ibi amor iusticie atq̄ cognitio q̄ hic. similiter et quāto magis ibi maior q̄ videbitur
ip̄a diuine iusticie magnitudo q̄ in presenti. Unde scriptum est in psalmo. *Letabi-*
tur iustus cum viderit vindictam manus suas lauabit in sanguine peccatoris. *Si*
rare ergo sapientiam dei r̄ bonitatem immensam. qui penis malozū vtitur ad bonū
electozum suozum. Inestimabile enim gaudiū erit electis in futuro. dum quisq̄ le-
tabūndus exultabit dicens. Misericordiā r̄ iudiciū cātabo tibi dñe. Ubi duplex erit
materia cantus illius iocūdiffimi videlicet r̄ misericordiā in ip̄os electos. r̄ iudiciū
in reprobos. Omnipotens siquidem deus quia pius est miseroz cruciatu nō pasci-
tur. quia autem iustus. ab iniquoz vltione imperpetuū non sedatur. sed ip̄si iniqui
omnes eterno deputati supplicio sua quidē iniquitate puniūtur r̄ tamen ad aliqd ar-
debunt vt scz iusti omnes. in deo videant gaudia que percipiant r̄ in illis respiciāt
supplicia que euaserūt. quatenus tanto magis in eternum diuine se gratie debitores
esse cognoscant. quanto in eternū mala puniri conspiciūt. que eius adiutorio vice-
runt vitauerunt q̄.

Et his ergo que diximus manifestum tibi debet esse o homo. quia laudanda est
diuina bonitas in hoc q̄ malis r̄ reprobis preter esse. vitā r̄ naturalia alia. bona etiā
gratuita r̄ temporalia largitur. Ex autem ampliora eis non dat non ideo hoc est. qz
ip̄e manū retrahat sue largitur. sed quia ip̄i manus suas alijs occupāt. vnde iustus
est vt eo minus recipiant quo se auertūt. Sicut q̄ lumen solis super multos non ca-
dit r̄ eos nō illuminat. non ex eo ē q̄ sol radios suos retrahat. sed quia ip̄i a lumine
eius se auertunt. Et tantū de isto.

De causis varietatis erroz r̄ sectaz multipliciū.

Uod si quispiam fortassis q̄rat interlegendū istam sectaz varietatē q̄dnā
cause sit tante varietatis hmōi erroz in mūdo. Et si ex iam dictis eius rei
ratio aliquāter colligi possit t̄ vt id euidentius pateat animaduertendū
q̄ prima r̄ precipua errandi causa hec esse videt. s. peccatū negligentie qua
diuinū auxiliū ab hoibz nō q̄ritur. seu q̄d cūq̄ aliud peccatū q̄d diuine gratie viam
p̄cludit. Merito em̄ iustoq̄ dei iudicio adiutoriū dei nō obtinet qui illud obtinere
nō curat. r̄ recte diuine lumen gratie cor illius illustrat minime q̄ illi p̄ peccatū obi-
cem ponit. Merito domū illius eterni solis radius nō illuminat. q̄ fenestras r̄ ostio
om̄esq̄ introitus splendoribz eius claudit. Fides siquidē non ē naturalis imo est ex
electione diuine bonitatis r̄ donū gratuitum. Si em̄ esset naturalis. eadē esset apud
omnes. nec esset tanta dissensio quāta ē in mūdo. idcirco a deo petenda ē. Uñ r̄ q̄daz
ad xpm̄ dicebat vt habet *Mathei. ix. Credo dñe adiuuā incredulitatē meā. Et apo-*
stolus Ephe. ij. aiebat. Gratia saluati estis p̄ fidem r̄ hoc nō ex vobis. dei em̄ donū ē.
Sicut ergo sol nō videtur nisi lumine suo. sic sol intelligentie nō videt nisi luce gra-
tie eius. Sed qz multi sunt rebelles huic lumini. ideo etiā ceci. Alia causa ē auersio
intellectus a credendis r̄ ab his q̄ possent inducere ad credenda r̄ p̄uersio ad errores
Quēadmodū q̄ auersos habet oculos ab his q̄ videnda sunt r̄ ad alia cōuersos vi-
dere nō potest in illa auersione. Hi sunt q̄ tanto amore suas amplectūtur opiniones
r̄ sectas vt de cōtrarijs nec cogitare velint nec audire. tantoq̄ odio auersi sunt r̄ con-
trarij suoz erroz p̄trarij vt ea nec respicere vllatenus dignentur p̄tinaces prozsus
in suo sensu r̄ dura ceruice. q̄ nō mō hoibz melius sentientibus r̄ recte credentibz sed
r̄ spiritu sancto q̄ p̄ eos loq̄tur resistere audiāt. Proinde recte d̄z prouerbiorū. viij.
Non recipit stultus verba prudentie nisi ea dixeris que versant in corde suo. Non
ē datū homini videre post tergū suū. nec videre sine intuitu. sic nec intelligere ea a q̄
bus intellectus se auertit. Nolūt tales audire aliqd. de miraculis sz neq̄ sacra eloq̄a